

havde, foranledigede, at Sagen blev standset, og at der ikke blev vedtaget en Lov, som man maaskee senere vilde have fortrudt. Naar jeg ikke desto mindre iaar atter har forelagt Loven uforandret, som den blev vedtagen ifjor, var det af Respekt for de 5 Afstemninger af Rigsdagen, der forelaae i denne Sag; men man vil erindre, at jeg ved 1ste Behandling i Landstinget udtryffeligt gjorde opmærksom paa, at denne Lov havde faaet en saadan finantiel Betydning, at jeg nærede Betænkelse ved at gaae ind paa den, og at der i ethvert Tilfælde for mig var den Betænkelse tilstede, at man greb for vidt ind i Revisionen af Sportellovgivningen, naar man lod Loven beholde det Omfang, den havde faaet, saaledes som den var vedtagen i den foregaaende Samling. Jeg har derfor med en vis Tilfredsstillelse forhandlet med Udvalget i det andet Thing og bragt Loven til det Omfang, hvori den nu foreligger. — ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) maa jeg udtale, at dersom man her vilde forsøge paa at føre Loven tilbage til den Skikkelse, hvori den var vedtagen ifjor, vilde jeg føle mig forpligtet til at sætte mig imod den, idet det forekommer mig, at der ikke foreligger nogensomhelst tilstrækkelig Grund til navnlig ved Skovauctioner at give Afkald paa en Indtægt for Statskassen af circa 50,000 Rbd. Jeg kan ikke erkjende, at der foreligger nogen Nødvendighed derfor, ja ikke engang, at der opnaaes noget Væsentligt derved, og jeg vilde derfor finde mig forpligtet til at erklære mig imod Vedtagelsen af et Lovforslag, der uden at medføre nogen væsentlig Nytte vilde fremkalde et saadant Deficit i Statskassen. Det er, som sagt, ikke behageligt for mig her at skulle erkjende, at jeg har ladet mig føre videre, end forstandigt og rigtigt var; men jeg haaber, man vil give mig Ret i, at det er bedre at standse itide, naar man seer, at det, man vil gjøre, er urigtigt, end at gaae videre, og det er netop af Hensyn til de Anhydninger, der bleve gjorte, af det ærede Medlem for Aarhus, at jeg strax vil udtale, at en Restituering af Lovforslaget i den Skikkelse, det fik ifjor, ikke vil føre til Lovens Vedtagelse. — Naar det er sagt, navnlig

af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at han ikke kunde skjønne, at der forelaa nogen særlig Grund til at gjøre Indbømmelser paa det Gebeet, Loven nu omfatter, vil jeg dog henlede hans Opmærksomhed paa, at den almindelige Handelsomsætning er af en ganske anden Vækkelse end den Omsetning, der foregaaer ved Salg af Brænde i Skovene, og Andet forstaaes her ikke ved Skovauctioner, thi dersom der f. Ex. er Spørgsmaal om at sælge Brænde i større Partier enten paa en Jernbanegaard eller paa Kjøbenhavns Børs, er der ikke nogensomhelst Tvivl om, at en saadan Auction er medindbefattet under det moderate Gebühr, som her er bragt i Forslag (L. C. Larsen: Ikke naar Producenterne selv sælge!). Jo, men Grunden til, at den Praxis, som er den almindelige, er bleven staaende, uagtet Lovgivningens Bestemmelser i 1832 og 1836 synes at tyde paa det Modfattede, er den, at den første Bestemmelse blev indført ved Sportelreglementet af 1814, og da blev Nedsættelsen udtryffeligt betinget af, at det skulde være Handel en gros, og at der var Tale om en til Handel med det Slags Ting berettiget Person. I Henhold til denne Bestemmelse, hvorunder Skovauctioner ikke komme ind, har Praxis dannet sig, og den er ikke bleven forandret ved de senere Modificationer, der ere gjorte i Sportelreglementet ved Forordningerne af 1832 og 1836. De Herrer ville erindre, at jeg, naar jeg ifjor havde en anden Mening om denne Sag, i den Henseende støttede mig til en Erklæring fra Generalprocureuren, der formeente, at Skovauctioner, Auctioner over stovet Brænde, maatte henhøre under denne Regel. Det er imidlertid afgjort, at, naar der foreligger en saa langvarig Praxis for det Modfattede, vil man ikke uden Ubillighed med Let kunne overflytte den og lade det gaae ud over de Embedsmænd, der i god Tro og med Regjeringens og Revisionens Samtykke tidligere have haft disse Sportler; man vil ikke nu kunne forandre Forholdet og derved berøve Enkelte af dem endog indtil 2,000 Rbd. om Aaret. — Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde see, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre en Forskjel, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at dog allerede Sportelregle-